

EGLUTĖ

GRUODIS
1986

TURINYS

- 3 KALĖDOS, K. Grigaitytė
- 4 SIGUTĖS SVEČIAI, E. Sinadskytė
- 9 RAŠOM IR PIEŠIAM
- 11 KŪDIKĖLIO JĖZAUS SVEČIAI, O. Mikailaitė
- 16 IROS DOVANA, E. Imbrasaitė
- 18 KALĖDINĖ ARMONIKA, B. Alys
- 26 PROTO MANKŠTA, V. Bučmienė
- 30 JUOKŲ MAIŠELIS
- 31 1986 METŲ TURINYS

PIEŠINIAI

Viršelis — D. Kizlauskienės

Skyrių vinjetės — Z. Sodeikienės

Kitos iliustracijos:

J. Paukštienė — 3, 10

O. Mikailaitė — 4, 19, 23

K. Veselka — 5

Eglė — 5, 6, 7, 8

A. Sutkuvienė — 14, 15, 18, 24

E. Imbrasaitė — 16-17

Z. Sodeikienė — 21

A. Muliolytė — 25

REDAKCIJA

REDAKCIJA: vyr. redaktorė — ses. O. Mikailaitė, Immaculate Conception Convent,
Putnam, CT 06260

ADMINISTRACIJA: administratorė — Danguolė Sadūnaitė, Immaculate Conception Convent,
Putnam, CT 06260

Gautąją medžiagą "Eglutės" redakcija taiso ir tvarko savo nuožiūra. Be redakcijos leidimo "Eglutėje" spausdintų rašinių bei piešinių kitur prašome nespausdinti.

EGLUTĖ — vienintelis lietuviškas laikraštėlis vaikams išeivijoje. Leidžia ir spausdina Nek. Pradėtosios Marijos Seserys, Putnam, CT 06260. Administratorė — Danguolė Sadūnaitė. Prenumerata metams — \$10.00; vieno numerio kaina — \$1.00.

THE LITTLE FIR is a magazine for Lithuanian children. Published monthly except July and August by the Sisters of the Immaculate Conception. Published and printed at Immaculate Conception Convent, Putnam, CT 06260. Yearly subscription—\$10.00; single copy—\$1.00. Second class postage paid at Putnam, Connecticut 06260.

EGLUTĖ (THE LITTLE FIR) — (USPS 169-200)

Tai ne laivelis,
Ne baltos burės
Žemėn atplaukia
Erdvių keliais.

Tai debesėlis —
Baltas, papuręs,
I prakartėlę
Tuoį nusileis.

Dangaus ir žemės
Karalius didis
Basom kojėlėm
Žemę palies.

Angelių pulkas
Jį čia atlydi,
Žvaigždė Betliejaus
Kelią nušvies.

KALĖDOS

Kotryna Grigaitytė

PASAKŲ pėdsakais

SIGUTĖS SVEČIAI

Eugenija Sinadskytė

Sigutė sirgo. Ji nėjo į mokyklą, visą dieną gulėjo lovoje. Atėjo Kalėdos.

Kalėdoms tėveliai Sigutei nupirko lėlę. Sigutė atmerkė akis ir pasižiūrėjo į lėlę. Lėlė žiūrėjo į Sigutę didelėmis mėlynomis akimis.

— Aš tave pavadinsiu Rita, — tarė Sigutė. — Kaip gaila, kad tu negali kalbėti. . . Matai, aš sergu. Man liūdna čia vienai. . . Bet lėlė nesakė nieko.

Mama atnešė Sigutei vaistų.

— Būk gerutė, išgerk. Matysi, kaip greit pasveiksi. -

— Ne, negersiu! Tie vaistai labai neskanūs!

Mama atsiduso ir išėjo iš kambario.

Praėjo Kalėdos. Atėjo Nauji Metai. Sigutė dar vis sirgo.

— Sigute, štai vaistukai. Laikas išgerti, — vėl atėjo prie mergaitės lovos mama su šaukštu rankoje.

— Ne! — supyko Sigutė ir stipriai sučiaupė lūpas.

Sigutės lėlė matė, kas čia dedasi. Naktį, kai Sigutė karščiavo, neramiai miegojo, ji prabilo:

— Sigute, Sigute!

Sigutė pravėrė akis. Kas ją šaukia? Ir pamatė, kad jai kalba jos lėlė.

— Sigute, ar tu nori pamatyti Kalėdų Senį?

— O taip! Labai noriu! — nudžiugo mergaitė.

Lėlė suplojo rankomis, ir Sigutės kambary staiga sužibo visos šviesos. Mergaitė tik sumirksėjo iš nustebimo.

Atsivėrė kambario durys, ir įėjo Kalėdų Senelis su visu savo maišu. Jis priėjo prie Sigutės lovos ir pasisveikino.

— Labas, Sigute. Kaip matai, aš jau keliauju namo, į Šiaurę. Bet dar turiu čia reikalų. Ar tu pasaugotum mano maišą?

Sigutė iš to nustebimo negalėjo nė žodžio ištarti. Ji tik linktelėjo galvute Kalėdų Seneliui. O tas, palikęs maišą, išėjo.

Kai durys užsidarė, iš Senelio maišo ėmė lipti nykštukai.

— Vienas, du, trys. . . — skaičiavo Sigutė. Išlipo septyni maži nykštukai su aukštomis, smailomis kepurėmis ir ilgais batais su riestais galais.

— Einam, Sigute, į mokyklą. Žiūrėk, kiek tu pamokų praleidai! — tarė vienas nykštukas.

— Negaliu. Aš sergu, — pasakė Sigutė.

Nykštukas atsigulė ant žemės ir žiūrėjo į Sigutę.

— Ar tu žinai, kas atsitiks tavo kojoms, jei visą laiką lovoj gulėsi? — paklausė jis.

— O kas atsitiks?

— Jos sustings, ir tu iš viso nebegalėsi vaikščioti! — sušuko jis ir atsikėlęs nubėgo.

Sigutė išsigando. Ji pačiupinėjo savo kojas. Ar jos jau sustingo?!

Prie Sigutės lovos atėjo kitas nykštukas.

— Sigute, ar tu žinai, kodėl yra tiek daug ausų danguje?

Sigutė išplėtė akis:

— Ne, nežinau.

— Todėl, kad ausys gerai klausė, ką tėveliai sakė. Jos nuėjo į dangų, bet vaikai ne.

— Kodėl ne? — pasiteiravo Sigutė.

— Todėl, kad vaikai nedarė tai, ko tėveliai prašė! — atsakė nykštukas ir ėmė kūliais verstis po visą kambarį.

Sigutei buvo labai nesmagu. Ji prisiminė mamytę ir vaistus.

Trečias nykštukas atsisėdo po eglute ir ėmė žiūrinėti dovanas.

— Sigute, kodėl šios visos dovanos yra tik tau? — paklausė jis.

— Man tėveliai jas padovanojo, — atsakė mergaitė.

— O kā tu tēveliams dovanojai? — vēl klausinējo ikyrus nykštukas.

— Aš negalēju. . . Aš sirgau. . . — kūkčiojo Sigutē.

— Bet galējai ir pasveikti, — nenusileido nykštukas. Staiga kambaryje užgeso šviesos. Sigutē pravirko.

— Atsiprašau. . . Aš buvau negera. . .

— Niekad nēra per vēlu būti gera, — tarē vienas iš nykštukų. — Aš pakviesiu tavo mamytę. Ji dar šī vakarā tau duos vaistų. Pamatysi, rytoj tau bus daug geriau.

Taip ir buvo. Ryte Sigutē jau nebeturēja karščio. Mama jai leido kambaryje žaisti. Bet Sigutē nežaidė — ji dirbo. Ji darė mamytei ir tēveliui po dovaną ir padėjo po eglutę. Vakare ji pasikvietė tēvelius.

— Tēveliai, aš labai atsiprašau, kad buvau negera. Jūs man buvot labai geri per visus metus. Ačiū labai! — ir ji pabučiavo tēvelius, duodama kiekvienam po dovanėlę.

Pasislėpę už baldų, viską matė ir viską girdėjo nykštukai. Jie plačiai šypsojosi.

KAS TEN?

Septintą valandą: visi sėdi,
 Kučias valgo, girdi garsą:
 Dzin-dzin-dzin!
 Kas ten? Rogutės?
 Gali būti. Klausykim:
 Dzin-dzin-dzin!
 Pro langą pažiūrėkim:
 Kalėdų senelis:
 Dzin-dzin-dzin!
 Stoja ant kelio,
 Turi didelį maišą, —
 Jau ateina.
 Kur dingo? Kur nuėjo?
 Ant stogo — —
 Tap-tap-tap.
 Pro kaminą ateis,
 Daug dovanėlių duos:
 Valio! Valio!
 Žiūrėkit į židinį:
 Dega ugnis, kas bus?
 O-jai-jai!
 Jau nušoko nuo stogo,
 Jau kažkas prie durų:
 Barkšt-barkšt...
 Pasirodė ir nubėgo,
 Dar kitus aplankys:
 Linksmų Kalėdų!

piešinys —

Erikos Weliczko

K. Donelaičio lit. mokykla

Chicago

Milda Rudaitytė

K. Donelaičio lit. mokykla

Chicago

MIŠKAS SUTEMOJE

Kai miškas sutemoje,
Jame tamsu, tamsu.
Šiltam kiškiukų guoly
Ir šilta, ir smagu.
Baikšti stirnaitė dairosi,
Gal vilkas čia arti?
O vilkas tik ir laižosi, —
Toks kašnis netoli.

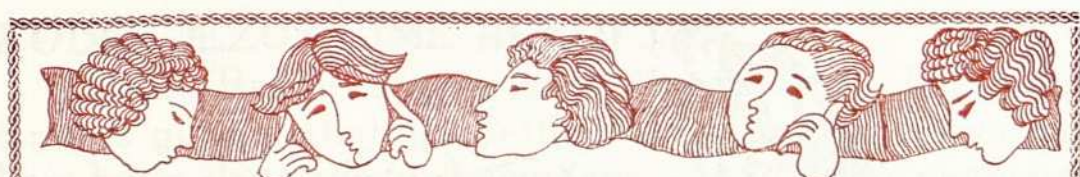
Agnė, Lietuva

KALĖDŲ SENELIS

Kalėdų senelis
Skuba pas vaikus —
Neša dovanėlių
Pilnus maišelius.
Seneliui į pagalbą —
Elniukai balti:
Tempia jo rogutes
Pilnas dovanų.

*Jason Baibokas
Maironio lit. mokykla
Toronto, Canada*

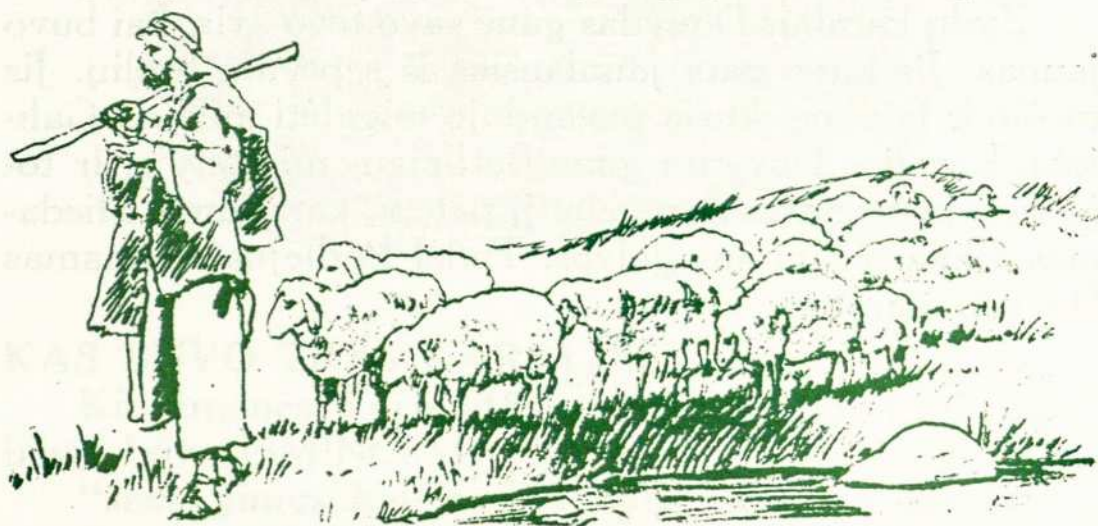
! Sustok- Pagalvok!

KŪDIKĖLIO JĖZAUS SVEČIAI

Ona Mikailaitė

Šventame Rašte skaitome, kad pirmi žmonės, atėję pasveikinti gimusį Jėzų buvo PIEMENYS.

“Toje apylinkėje nakvojo laukuose piemenys, ir pakaitomis budėdami, sergėjo savo bandą”.

KĄ VEIKĖ PIEMENYS?

Senų laikų Palestinoje piemenys ganydavo avių ir ožių bandas. Jie gyveno laukuose, drauge su savo gyvuliais. Dažnai jie nakvojo palapinėse, išaustose iš ožių vilnų. Palestinos avys ir ožiai yra ilgaplaukiai su ilgomis, storomis uodegomis.

Piemenų darbas buvo apsaugoti gyvulius nuo žvėrių ir vagių. Jų ginklai buvo laidynė ir rieta lazda. Jie turėjo budėti net naktį, kad kas neužpultų gyvulių.

Avis ir ožius reikėjo kasdien pagirdyti. Moteris arba vyras pasemdavo vandens iš šulinio, supildavo į žemą baseiną, kad gyvuliai galėtų atsigerti. Šuliniai buvo iškasti giliai žemėje ir uždengti dideliu, akmeniniu dangčiu.

Žydų karalius Dovydas ganė savo tėvo avis, kai buvo jaunas. Jis buvo pats jauniausias iš septynių brolių. Jis turėjo ir laidynę, kurią panaudojo nugalėti milžiną Galiotą. Karalius Dovydas gimė Betliejaus miestelyje. Ir toje vietoje pranašas Samuelis jį patepė karaliumi, išliedamas aliejaus jam ant galvos. Todėl Betliejus vadinamas Dovydo miestu.

KODĖL JĖZUS GIMĖ BETLIEJUJE?

Švento Rašto knygoje buvo išpranašauta, kad Jėzus Kristus gims Betliejuje. Betliejaus apylinkėse Jėzaus laikais buvo daug pievų ir vandens — todėl ten piemenys ganė bandas. Betliejaus apylinkės yra uolėtos — uolose yra daug urvų. Šie urvai yra natūralūs arba žmonių padaryti. Juose piemenys patys galėjo nakvoti ir gyvulius suvaryti, jei urvas didelis. Toks ir buvo "tvartelis", kuriame Jėzus gimė.

KAS BUVO TRYS KARALIAI?

Kiti žmonės, kurie atėjo iš tolimų šalių Jėzų pagarbinti, buvo IŠMINČIAI.

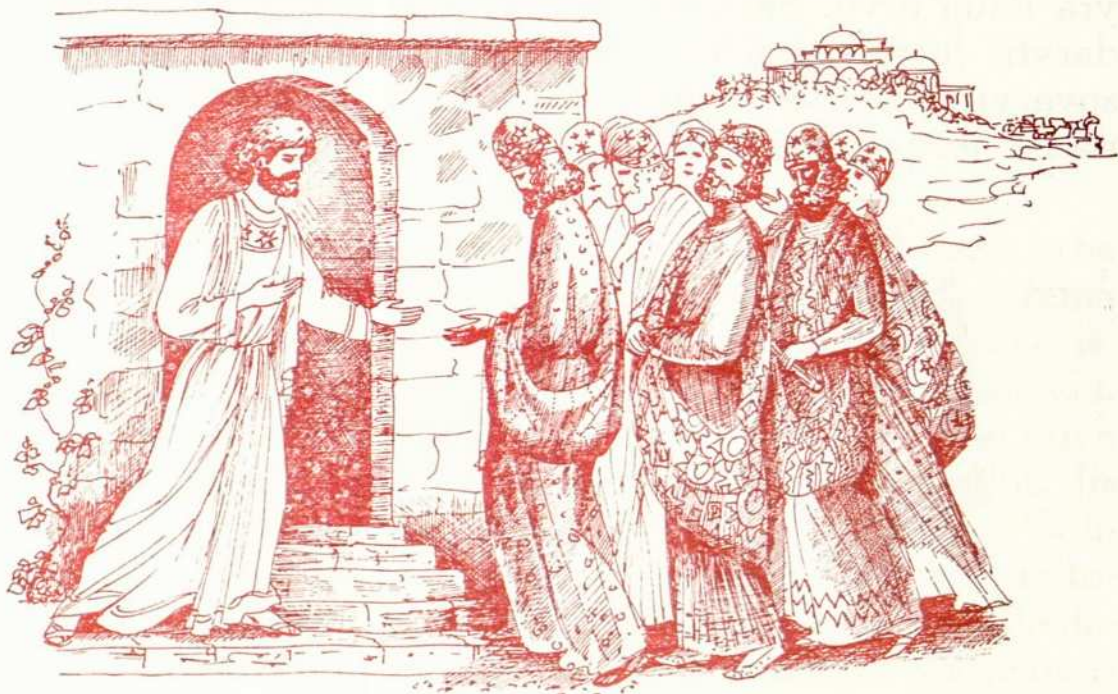
"Jėzui gimus Judėjos Betliejuje karaliaus Erodo dienomis, štai atkeliavo į Jeruzalę išminčiai iš Rytų šalies..."

Tuos išminčius dažnai vadiname "trimis karaliais", bet jie nebuvo karaliai. Juos pradėta vadinti karaliais maždaug 450 metais po Kristaus.

Niekas nežino, kiek tų išminčių buvo. Trys yra simboliškas skaičius. Jiems ir vardai buvo duoti tik apie 550-tus metus.

Melchioras — iš hebrajų kalbos "Melek Or" reiškia "šviesos karalius". Baltazaras buvo Babilonijos valdovas,

minimas Šventame Rašte. Kasparas galėjo būti paimtas iš Indijos valdovo Gundaphoro. Yra pasakojama, kad šis karalius priėmė krikščionybę, kai apaštalas Tomas nuvyko į Indiją.

IŠMINČIAI IR ŽVAIGŽDĖ

Šie išminčiai buvo išminties ieškotojai ir astrologai. Jie taip pat vadinami magais, reiškia paslapčių arba magikos žinovai. Iš žvaigždžių takų ir kitų gamtos reiškinių jie stengėsi atspėti ateitį, ypač žmogaus likimą — kas jam atsitiks blogo ar gero. Todėl jie domėjosi nepaprastai šviesia žvaigžde, kuri pasirodė danguje, kai Jėzus gimė. Šventame Rašte parašyta, kad žvaigždė išminčiams parodė kelią į Betliejų.

Ši žvaigždė tikrai buvo nepaprasta — tai buvo Dievo duotas ženklas. Jėzus juk sakė: „Aš esu pasaulio Šviesa”.

Išminčių dovanos kūdikėliui Jėzui — auksas, smilkalai ir mira — buvo gerai žinomos Artimųjų Rytų tautose.

Auksas — tai karališka brangenybė. Smilkalai rytų tautose buvo deginami šventovėse kaip religinė apeiga ir taip pat namuose — kambarius iškvėpinti. Mira — plačiai naudojamas kvepalas, kuris buvo dedamas į vaistus ir į kvepalus. Jis taip pat buvo naudojamas iškvėpinti mirusio žmogaus kūną, prieš laidojant.

Romoje Kalėdos, Jėzaus gimimo šventė, jau buvo švenčiama gruodžio 2-tą dieną ketvirto šimtmečio pradžioje — 335-6 metais. Prieš tai Jėzaus gimimas buvo švenčiamas sausio 6-tą dieną, — vadinama trijų karalių šventė arba epifanija. „Epifanija“ yra graikiškas žodis, kurio prasmė yra „garbės apsireiškimas“. Tą dieną buvo minimi keturi svarbūs Jėzaus gyvenimo įvykiai: jo gimimas, išminčių, t.y. pagonių tautų pagarbinimas, jo krikštas Jordano upėje, jo pirmas stebuklas Kanoje — vandens pavertimas vynu.

IROS DOVANA

RYTŲ šalies išminčiai, Melchioras, Kasparas ir Baltasaras daug žinojo apie žvaigždes — apie jų kelius ir paslaptis. Vieną naktį jie pastebėjo nepaprastą dalyką:

— Žiūrėk į tą nuostabiai šviesią žvaigždę!

— Tai karališka žvaigždė. Mūsų knygos parašyta, kad gims Valdovas mažoje žydų žemėje.

Išminčiai nutarė iškelti ir to karaliaus ieškoti. Jie pasiėmė jam karališkų dovanų — aukso, smilkalų ir miros. Išminčiai gerai žinojo, kad šis Valdovas nepaprastas.

— Jo, lyg šviesos tamsoje, laukia tautos, — pasakė Melchioras.

— Kai jį pamatysiu, galėsiu ramiai numirti, — tarė Kasparas. — Visą amžių ieškojau išminties ir dabar ją rasiu!

— Taip, — pritarė ir Baltasaras, — nusilenksime prieš jį ir jį pagarbinsime.

KALĖDINĖ

ARMONIKA

B. Alys

Po Kūčių mama neleidžia mums išdykauti. Ir dovanų, po eglute išrikiuotų, žiūrėti dar negalima. Todėl, kol mama su teta suplauna indus, mes prašom senelio pasakos.

— Papasakok, seneli, ką nors apie Kalėdas, kai tu buvai mažas Lietuvoje.

— Gerai, — sako senelis, — papasakosiu apie kalėdinę armoniką.

“Mažasis Kaziukas dar nėjo į mokyklą. Jis žaidė namuose su sesute Elenute, kuri buvo dar mažesnė už jį. Žiemos metu iš miesto atvažiavo teta. Ji Kaziukui padovanojo raudonom ir žaliom gėlytėm dažytą sviedinį ir pasakė:

— Tu, Kaziuk, viską išmėtai. Jei iki Kalėdų nepamesi sviedinio, nepradursi ar nesudraskysi ir, jei būsi geras, Kalėdom tau nupirksiu armoniką.

— Tikrą armoniką? — paklausė Kaziukas.

— Tikrą, — pasakė teta, — tik nedidelę. Kaip tik tau.

Kaziukas žadėjo būti geras. Tai buvo labai sunku. Jis klausė tėvelių, neerzino Elenutės. Gaidžio nemėtė akmenėliais ir katino netampė už uodegos. Nepaslėpė Margio kaulo ir, bendrai, elgėsi gerai. Jis labai ir labai norėjo tos armonikos.

Jau buvo tik kelios dienos iki Kalėdų. Kaziukas žiūri, — nebėra sviedinio. Jis seniai su juo nebežaidė ir dabar — nebeatsiminė, kur padėjo.

— Kas bus, jei teta pamatys, kad nėra sviedinio? — susirūpino Kaziukas ir ėmė visur jo ieškoti. Nematė sviedinio ir Elenutė. O čia jau atvažiuoja teta padėti mamai ruošti šventėms. Ji Kaziuko rūpesčio nepastebėjo.

Taip jam besirūpinant, atėjo Kūčių diena. Visi ruošėsi Kalėdom, o Kaziuką kankino rūpestis: tikriausiai jis nebegaus armonikos, jei teta sužinos, kad dovanotų daiktų nesaugo. Galbūt, teta tai jau ir žino, nes nieko nebeužsiminė apie armoniką. Jei turėtų Kaziukas sviedinį, galėtų tetai matant su juo pažaisti ir pasakyti:

— Matote, teta, sviedinį turiu, tai Kalėdoms tikrai nupirksit armoniką! — Bet dabar Kaziukas to negalėjo pasakyti. Jis tylėjo ir ieškojo.

Kūčių dieną teta, bekalbėdama su mamyte ir tėveliu, pasakė:

— Šianakt neužmirškite pasiklaudyti, ką pasakys mūsų bėris, nes Kūčių naktį visi gyvuliai kalba.

— Juokai, niekas niekada nėra girdėjęs, — pasakė mamytė.

— Nesiklausė, tai ir negirdėjo, o vistiek kalba — nenusileido teta.

— Šianakt galėsite klausyti, nusišypsojo tėvelis, — tada tikrai sužinosit.

Visi nusijuokė, gi Kaziukas pagalvojo, — reikėtų šią naktį nueiti pas šunį Margį ir paklausti, ar jis kartais nematė sviedinio. Jis visur laksto, daug žino ir gerai užuodžia. Bet naktį keltis — šalta ir baisu. O gal kartais katinas naktį kalbės? Bet kažin, ar katinas gyvulys? Kažkada girdėjo Kaziukas, kad ir ožka ne gyvulys. O katinas dar mažesnis. Taip begalvodamas, Kaziukas paklausė virtuvėje dirbančios mamytės:

— Mamyt, ar katinas gyvulys?

— Na, kas čia dabar? Aišku, kad gyvulys. Mažas, bet vistiek gyvulėlis, — atsakė mamytė.

Kaziukas ilgai galvojo: jis naktį atsikels, kai laikrodis išmuš dvylika ir nueis į virtuvę. Bus įdomu išgirsti, ką katinas pasakys — gal jo sviedinį kur nors matė. Kaziukas žadėjo jo paklausti.

Kai po Kūčių visi sumigo, Kaziukas gulėjo savo lovoje ir klausėsi. Jis laukė, kol laikrodis išmuš dvylika kartų. O kai laikrodis nutilo, Kaziukas išlindo iš lovos. Šaltas oras jį apipylė kaip vandeniu. Bet, sukandęs dantis, Kaziukas ant pirštų galų nustypčiojo į virtuvę.

Virtuvėje buvo tamsu. Tamsoje švietė žalios katino akys. Kaziukas patyliukais priėjo, pasilenkė ir pasakė tiesiog katinui į ausį:

— Katinėli, ar nematei mano sviedinio?

Katinas išsigando, pašoko ir koja perbraukė Kaziukui per nosį. Berniukas atšoko atgal ir ranka palietė veidą. Skaudėjo. Kažin, ar rytoj rytą bus matyti?

Atsikėlęs, Kaziukas tuoj bėgo prie veidrodžio. Ir tikrai, ant nosies buvo raudonas brėžis.

Nusiprausęs, Kaziukas tyliai sėdo prie stalo pusryčių. Teta jam ir Elenutei išvirė košės. Pamačiusi Kaziuko su draskytą veidą, teta paklausė:

— Kur nosį nusibraižei? Tai vaikai!...

Kaziukui buvo nesmagu. Jis nežinojo, ką sakyti.

— Katiną glosčiau, — pamelavo berniukas. Jis nė nepajuto, kaip jo skruostais nuslydo dvi didelės ašaros.

— Neverk, — tarė teta. — Žiūrėk, net Elenutė juokiasi. Štai tau armonika. Vakar būčiau atidavusi, bet, sakau, grosi per naktį.

Kaziukas blizgančiomis akimis paėmė armoniką. Teta kalbėjo toliau:

— Nesirūpink, nosis sugis. Šiandien Kalėdos — Jėzus gimė, taikos šventė, — reikia ir katinui atleisti. Jei visi būtų geri, tai ir visems būtų gera, kaip per Kalėdas.

Elenutė šypsojosi ir rodė Kaziukui savo naują lėlę. Ją teta atvežė iš miesto. Elenutė vis glostė jos geltonas garbanas ir džiaugėsi. Bet Kaziukui rūpėjo armoniką išbandyti. Jis ir valgyt nebenorėjo. Teta nukraustė stalą ir katinui ant kėdės padėjo pieno, kad Margis neatimtų.

Kaziukas pabandė groti. Iš pradžios nedrąsiai, o kai teta išėjo į kitą kambarį, pradėjo stipriau traukti. Gražūs garsai sklido iš tos blizgančios dėžutės. Kaziukui pasidarė labai smagu. Elenutei irgi patiko. Įsikišusi pirštą į burną,

o antroj rankoj laikydama savo lėlę, ji klausėsi to gražaus Kaziuko grojimo. Tik Margis pabudo ir cypdamas pradėjo draskyti duris. Kaziukas jį išleido laukan ir toliau grojo. Katinas, palikęs neišlaktą pieną, palindo po lova.

— Kažin, ką tas katinas ten pamatė? — pasakė Kaziukas. Atsargiai padėjęs ant stalo armoniką ir uždraudęs

Elenutei ją liesti, pakišo galvą po lovą. Katinas tupėjo susitraukęs, lyg jam būtų šalta. Kaziukas jau norėjo lįsti atgal, bet žiūri — už vienos lovos kojos pasislėpęs guli raudonas ir žalias sviedinys. Kaziukas jį ištraukė, išmetė į vidurį kambario, ir dar smarkiau užgrojo armonika.

Kai tėveliai grįžo namo iš bažnyčios, visi vieni kitiems palinkėjo linksmų Kalėdų. Mama apžiūrėjo Kaziuko įbrėžtą nosį, bet nebarė. Kaziukas apsidžiaugęs, pasakė:

— O aš žinau, kad gyvuliai kalba Kūčių naktį.

— Iš kur tu žinai? — paklausė tėvelis.

Kadangi sviedinys buvo atsiradęs, ir armonika buvo jau gauta, Kaziukas įsidrąsinęs papasakojo kaip naktį atsikėlęs, kaip klausė katino ir kaip šiandien katinas palindęs po lova parodė sviedinį.

— Išsigandęs tavo muzikos Margis išbėgo laukan ir katinas palindo palovin nuo tavo griežimo, — nusijuokė tėvelis.

— Vistiek gyvuliai kalba, — pasakė teta, bet jos niekas nebeklausė, nes visi baigė valgyti, tėvelis skaitė laikraštį, o mamytė kraustė nuo stalo indus.

Elenutė užmigo lovoj apsikabinus naują lėlę, o Kaziukas pyko ant katino, kam šis rodosi labai daug nusi-manęs muzikoj ir lenda į palovį pasislėpti nuo puikaus griežimo. Kaziukas norėjo pasigauti katiną, uždaryti į kertę ir groti jam ilgai prie pat ausų, bet atsiminęs, kad teta liepė atleisti katinui už apdraskytą nosį, Kaziukas nutarė atleisti ir už muzikos nesiklausymą.

Kaziukas atsitūpė ant kėdės prie lango ir žiūrėjo į lauką. Buvo tylu ir labai gera. Kaziukas tik negalėjo su-prasti, kodėl negali žmonės visą laiką būti vienas kitam geri, kad visada būtų Kalėdos ir visada jis galėtų groti nauja armonika”.

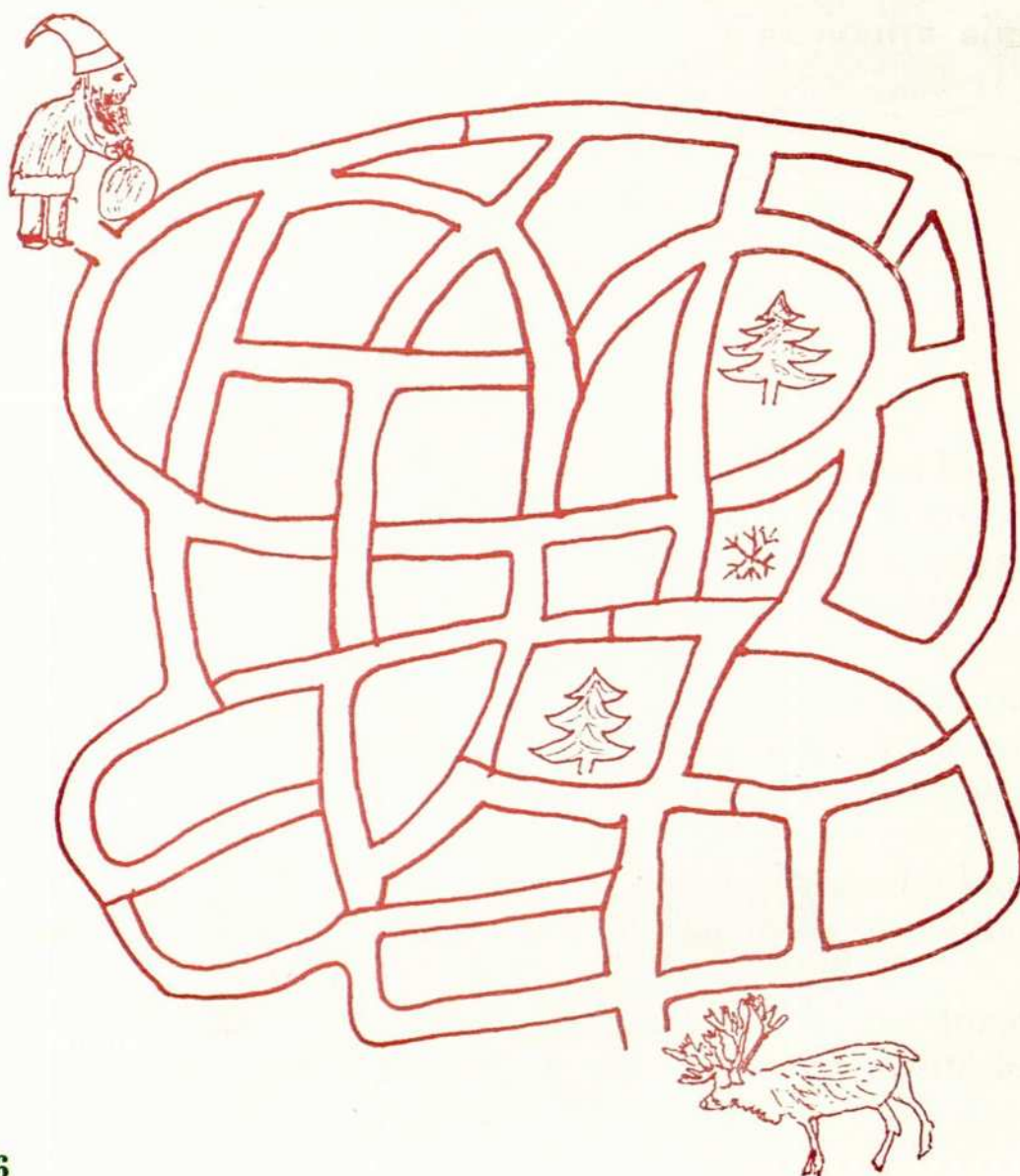

paruošė Vida Augulytė-Bučmienė

I. PAKLYDĖS BRIEDIS

Padėk Kalėdų seneliui atrasti savo briedį.

II. PASLĖPTOS KŪČIOS

Atrask 12 Kūčių valgių. Jų vardai surašyti skersai, išilgai ir įstrižai. Iš tikrųjų čia yra net 14 valgių vardų, tad turi iš ko pasirinkti!

BIKORATKPRĖSKUČIAIS
INEGAGLAČESNAMTILŽĖ
SPANGUOLIŪKISIELIUS
KLBUROKELIAITŠADOVA
OAPĖLNODARDAIRGUSIS
PSAUSŪCAJYRUMAREMST
RTEŠLPLIDTOLOIYMITO
APVLVISTEYLANNBATAS
GALIVETISFANSĖANTŠA
AVIZINISKISIELIUSOL
INKILASOVILNARŠLIZI
SONKRSĖMEURKOPŪSTAI
ILHAGLRKĖLAGĖBLEKSN
SOMIEŽIŪKOŠĖLSAKSOS

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.
11.
12.

III. PAKEISK RAIDES!

1. Baltas gėrimas, kurį karvutės mums duoda yra:

.....

2. Pakeitus nr. 2 ketvirtąją raidę, gausi vietą, kur karvutės mėgsta išeiti vasarą: į

3. Pakeitus nr. 2 ketvirtąją raidę, gausi vietą, kur

.....

4. Pakeitus nr. 2 pirmą ir trečią raidę, sužinosi, koks bus ąsotis pripiltas nr. 1 skystymo:

IV. ATSPĖK!

Aldona knygoje skaitė apie slaptus, šnipų naudojamus kodus. Ji pabandė savo kodą sugalvoti. Čia raidės atstoja skaičius nuo 0 iki 9. Kiekviena raidė reiškia kitą skaičių. Ar gali iššifruoti kodą ir išspręsti uždavinius?

$$H + E = H$$

$$L \div L = J$$

$$G + J = JE$$

$$C + L = JL$$

$$\begin{array}{r} KK \\ \times KK \\ \hline \end{array}$$

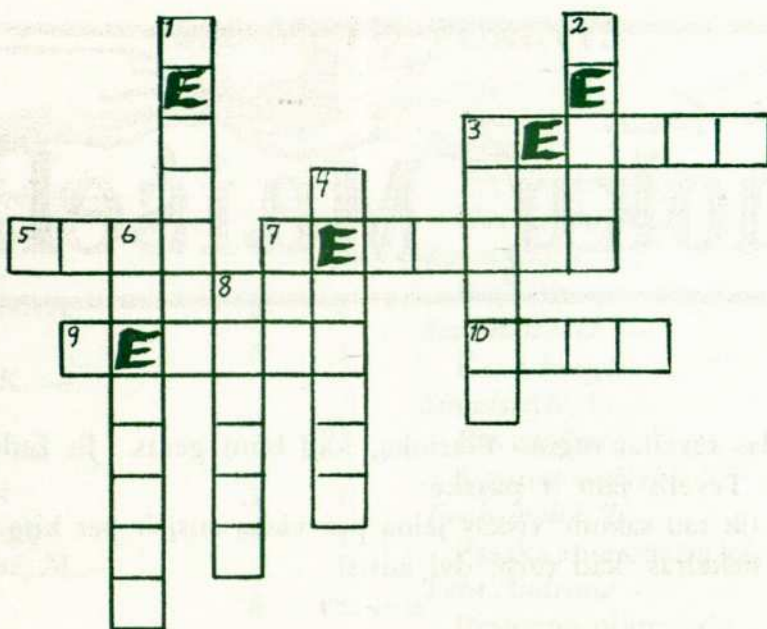
$$\begin{array}{r} HH \\ HH \\ \hline \end{array}$$

$$\begin{array}{r} HH \\ HH \\ \hline \end{array}$$

$$\begin{array}{r} HBH \end{array}$$

$$KH \div H = A$$

$$D \times JJ = DD$$

V. LIETUVOS UPĖS

Ar gali atspėti ir į langelius įrašyti šias žymias Lietuvos upes? Kad būtų lengviau, viena raidė jau įrašyta.

Skersai:

3. Žymiausia Dzūkijos upė.
4. Teka per šiaurinę Lietuvą ir įteka į Latviją, kur ji vadinama Lielupė.
7. Lietuvos upių tėvas.
9. Žymiausia Sūduvos upė.
10. Teka pro Tauragę; jos vardas giminingas Baltijai.

Žemyn:

1. Graži Žemaitijos upė, kuri per Latviją nuteka į Baltijos jūrą.
2. Teka pro Vilnių ir pro Kauną.
3. Žemaitijos upė, kuri įteka į Kuršių marias.
4. Teka pro žymų Aukštaitijos miestą, Panevėžį.
6. Teka pro Anykščius.
- j. Skiria Žemaitiją nuo Aukštaitijos.

Juokų Maišelis

Prieš Kalėdas tėveliai ragino Petriuką, kad būtų geras. Jis žadėjo, bet vis užmiršdavo. Tėvelis jam ir pasakė:

- Ką tik tau sakom, viskas įeina per vieną ausį ir per kitą išeina!
- Aš nekaltas, kad turiu dvi ausis!

===

Išleisdamas vaikus Kalėdų atostogoms, mokytojas įspėjo, kad būtų mandagūs:

- Kai jums palinkės "linksmų Kalėdų", reikia atsakyti: "Ačiū, ir jums taip pat". O dabar — gražiai praleiskite šventes ir grįžkite protingesni.

- Ačiū, ir jums taip pat! — sušuko visi mokiniai.

===

Žiemos metu Katrytės teta sirgo.

- Mane pykina žmonės, kurie mane aplanko ir vis man sako, kaip blogai atrodo!

- Nepyk, teta. Tu nė kiek blogiau neatrodai kaip paprastai, — paguodė Katrytė.

===

- Kalėdoms man dovanojo daug kimštų gyvulių. Žadu atidaryti gyvulių krautuvę. Kai vėl pas mane ateisi, rasi tarp gyvulėlių, — aiškino Simas Rimui.

- Gerai, tik užsidėk kepurę, kad tave pažinčiau!

===

- Kas suvalgė kalėdinį tortą? Štai taupiau du gabalus svečiams, o tik vienas liko! — barėsi mama.

- Gaila, antro nemačiau, — tarė Mikutis.

===

- Daktare, mano vyras turi 120 laipsnių karščio? Ką daryti?

- Ponia, šaukit gaisrininkus!

1986 METŲ TURINYS

	nr.	psl.		nr.	psl.
EILĖRAŠČIAI			<i>Radžius, A. —</i>		
<i>Abromaitienė, A. —</i>			Trys astronomai	4	11
Jau Velykos!	3	3	Darius skrenda	5	18
<i>Augienė, D. —</i>			<i>Razminas, P. —</i>		
Kelias į laisvę	2	3	Kryželis	2	4
Pusryčiai	4	3	<i>Sadūnaitė, D. —</i>		
<i>Grigaitytė, K. —</i>			Kai užaugsiu	7	8
Kalėdos	10	3	<i>Sinadskytė, E. —</i>		
<i>Lipčiūtė, D. —</i>			Pas močiutę	9	10
Šeimynėlė	5	3	Sigutės svečiai	10	4
Po atostogų	7	3	<i>Tenisonaitė, Z. —</i>		
<i>Merkevičienė, M. —</i>			Pasaka apie smalsų karalių	3	25
Bitutė	6	17	<i>Teta Audronė —</i>		
<i>Mikailaitė, O. —</i>			Pingvinų olimpiada	4	7
Ligonis	1	3	Cepelinas ir aitvaras	7	4
Cepelino sapnas	2	15	Cepelino nuobodi diena	9	4
Kas?	3	13	<i>Tošė, E. —</i>		
Atostogos	6	3	Ugnės uodega	8	4
Padėkosim!	9	3	<i>Udrys, D. —</i>		
Morka ir kopūstas	9	9	Žvaigždžių keliais I	1	10
<i>Palčinskaitė, V. —</i>			Žvaigždžių keliais II	2	12
Bulvė ir burokas	9	8	Žvaigždžių keliais III	3	22
<i>Paškevičienė, A. —</i>			Žvaigždžių keliais IV	4	4
Raganėlių naktis	8	3	Žvaigždžių keliais V	5	14
<i>Živilė Jūratė —</i>			* —		
Laikrodukas	1	19	Pasaka apie gandra	9	15
PASAKOS IR PASAKOJIMAI			VERTIMAI		
<i>Alys, B. —</i>			<i>Tenisonaitė, Z. —</i>		
Kalėdinė armonika	10	18	Paršiukas	7	14
<i>Augienė, D. —</i>			(versta iš nederlandų kalbos)		
Smakas	1	4	IDOMŪS FAKTAI		
Kristus prisikėlė	3	4	<i>D.A. ir O.M. —</i>		
Viščiukas galvočius	3	18	Geresni laikai kiaulėms	7	23
Šventė	5	4	Idomūs faktai apie žvėris	9	24
Mandagus šeškas	6	4	<i>Vygantaitė, V. —</i>		
<i>Imbrasaitė, E. —</i>			Perlai	1	24
Iros dovana	10	16	<i>Vygantienė, A. —</i>		
<i>Jotvingytė, R. —</i>			Vorai	8	23
Lapiukas	6	11	* —		
Šv. Pranciškus ir vilkas	8	10	Vabzdžiai, kurie gelia	6	18
					31

SUSTOK — PAGALVOK!

O.M. —

Šventasis Pranciškus	8	15
Kūdikėlio Jėzaus svečiai	10	11

Udrienė, R. —

Didvyrė	1	14
Nepaprasta dovana	2	16
Drąsus Domukas	3	14
Du Jurgiai	4	21
Mergaitė, kuri nebijojo	5	30
Dievo advokatas	6	22

LIETUVA IR MES

Marchertienė, R. —

ir Augienė, D. —

Poškaus Baublys	2	24
-----------------	---	----

Sinadskytė, E. —

Laumės juosta	4	24
---------------	---	----

PROTO MANKŠTA

1,20; 2,20; 3,8; 4,17; 5,27; 6,24;
7,20; 8,19; 9,20; 10,26

ŠYPSNIUKAI

3,12; 4,27; 6,32; 7,13; 8,9; 9,19;
10,30

Augiūtė, L. ir Augienė, D. —

2	27
1	13

RAŠOM IR PIEŠIAM

1,27; 2,28; 3,30; 4,28; 5,12; 6,28;
7,28; 8,28; 9,28; 10,9

ŽINIOS IŠ VISUR

1,32; 2,32; 4,32; 5,32; 7,32;
8,32; 9,32

LAPKRICIO GALVOSŪKIŲ ATSAKYMAI

I 1. ąžuolo 2. klevo 3. beržo 4. šermukšnio 5. liepos 6. obelies 7. gluosnio 8. kaštono

II 1. paukštis 2. vabzdys 3. vaivorykštė 4. lauktuvės 5. laukinis augalas 6. nerimtas žmogus
7. trylika 8. gėlė (pakalnutė) 9. šiltos rudens dienos.

III. 1. aus, skara, karas, aras, ras 2. šauk, aukšta, aukštas, auk, ta, tas 3. už, uola, ola, ląj, laida, laidas, aidas 4. para, ratas, ta tas 5. to, tos, stogas, toga 6. nuo, uosto, toli, tolis, lis 7. už, valka, alka, kala 8. jau, jauti, auti, autis 9. kam, man, mano, ano, anos 10. po, doras, dora, oras, ras.

IV 1. kasa 2. sako 3. koja 4. javai 5. vaikai 6. kaina 7. namai 8. maišo 9. šonas 10. nasrai
11. raina 12. nagai 13. gaišinti 14. tikyba 15. bala 16. labai 17. baimė 18. mėsa 19. savo 20. vo-
lungė 21. gėlė 22. lėtai 23. taika

V Maironis

VI 1. paukštis 2. upė 3. kulka 4. liežuvis 5. akiniai

GRUODŽIO GALVOSŪKIŲ ATSAKYMAI

II kalėdaitis, silkės, žuvis, grybai, duona, mišrainė, kopūstai, burokėliai, miežių košė,
ragaišis, šližikai (prėskučiai), aguonų pienas, avižinis kisielių, spanguolių kisielių.

III pienas, šienas, pievas, pilnas

IV O — E, 1 — J, 2 — K, 3 — C, 4 — H, 5 — L, 6 — A, 7 — D, 8 — B, 9 — G

